

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018-3568

Doknr.
586234

Dato
13-08-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 22. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 509 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV).

Spørgsmål nr. 509:

"Vil ministeren anvise, hvilke lovgivningsmæssige eller administrative ændringer, der vil muliggøre, at familier til unge, der har behov for overvågning, får mulighed for at vælge mellem enten at benytte sig af et alternativt tilbud, som f.eks. at komme på et botilbud, eller at få ydet hjælp til overvågning hjemme, og vil ministeren vurdere - eventuelt med et tænkt eksempel - den økonomiske udgift for det offentlige ved hhv. den ene og den anden mulighed?" Spørgsmålet stilles på baggrund af åbent samråd den 19. juni 2018 om, hvorvidt hjemmeboende borgere med funktionsnedsættelse, der har behov for overvågning, får den hjælp, de har behov for (besvarelse af samrådspørgsmål R)

Svar:

Der er ikke hjemmel i serviceloven til at yde overvågning i en hjælperordning ud over servicelovens § 96. Derudover kan borgere med omfattende behov for hjælp og støtte allerede i dag visiteres til et egnet botilbud.

Jeg forstår godt ønsket om at finde en løsning, men indførelse af en hjemmel til at yde overvågning efter servicelovens § 95, stk. 3, vil medføre betydelige økonomiske konsekvenser.

Som jeg sagde på samrådet, fik jeg hen over sommeren sidste år lavet en undersøgelse for at få afdækket de økonomiske konsekvenser ved to mulige måder at give overvågning på til borgere, der får hjælp efter servicelovens § 95, stk. 3.

Den ene mulighed handler om, at borgere, der i forvejen har en ordning efter § 95, stk. 3, kan få udmålt timer til overvågning som en del af den samlede hjælp. Her taler vi om udgifter på minimum 80-90 mio. kr. om året.

Den anden mulighed handler om, at alle borgere, der har en sådan funktionsnedsættelse, at de falder ind under personkredsen for en § 95, stk. 3-ordning, kan få udmålt hjælp til overvågning, også selv om de ikke har ordningen i forvejen. Denne løsningsmulighed vil være væsentlig dyrere, nemlig i størrelsesordenen 220-250 mio. kr. om året.

Med venlig hilsen
Mai Mercado